

LISTENING · L04

پیش‌خوانی سؤال‌های لیسنینگ؛ از نقشه تا نشانه

Pre-reading Listening Questions

از توضیح تا تمرین

فرصت خواندن سؤال‌ها پیش از پخش برای ساختن یک نقشه کوچک است: چه نوع سؤال‌هایی پیش روست، کدام عبارت‌ها جای خودت را نشان می‌دهند و هر جا خالی چه نوع اطلاعاتی می‌خواهد. مدت دقیق این فرصت را از دستور همان آزمون بگیر؛ تقسیم زمان این کتاب فقط یک روش تمرین است. تمرین‌های نوشتاری برای شناخت تصمیم‌اند. سنجش شنیدن به صدای واقعی نیاز دارد.

اگر هنگام شروع صدا هنوز مشغول خواندن کامل سؤال اولی، ممکن است برای سؤال‌های بعدی آماده نباشی. یک مرور کوتاه ساختار مجموعه می‌تواند پیش از شنیدن، مسیر حرکتت را روشن کند. می‌توانی مجموعه پیش رو را از نظر نوع سؤال اسکن کنی، چند نشانه قابل پیگیری را انتخاب کنی، نوع پاسخ را با احتیاط پیش‌بینی کنی و هنگام پخش جای خود را با سؤال فعلی نگه داری.

شروع	۱. پیش از پخش، محدوده سؤال‌های پیش رو را بشناس
۲. نشانه‌هایی انتخاب کن که جای سؤال را یادآوری کنند	۳. نوع اطلاعات را حدس بزن، پاسخ را نه
۴. با شروع صدا، نقشه را به‌روز کن	برگه تمرین ۱
برگه تمرین ۲	پاسخ‌های ۱
پاسخ‌های ۲	صدای واقعی
مرور و منابع	

۱. پیش از پخش، محدودهٔ سؤال‌های پیش رو را بشناس

مجموعه را ببین ← نشانه را مشخص کن ← نوع پاسخ را حدس بزن ← با صدا بررسی کن

پیش‌خوانی یعنی از فرصت اعلام‌شده برای سؤال‌های همان بخش یا همان گروه استفاده کنی. اول دستور و شمارهٔ سؤال‌هایی را که قرار است پاسخ بدهی ببین. بعد چشم را روی شکل سؤال‌ها بگردان: تکمیل یادداشت، چندگزینه‌ای، نقشه یا جدول؟ لازم نیست همهٔ جمله‌ها را همان لحظه کلمه‌به‌کلمه ترجمه کنی؛ باید بدانی هنگام پخش کجا برگردی.

اگر چند سؤال پشت سر هم دربارهٔ یک برنامه هستند، عنوان و ترتیب آن‌ها را ببین. ممکن است سؤال اول زمان، سؤال دوم مکان و سؤال سوم دلیل تغییر برنامه را بخواهد. این ترتیب یک نقشهٔ اولیه می‌دهد، اما ضبط می‌تواند توضیح اضافی و اصلاح داشته باشد. نقشه برای پیگیری است، نه پیش‌نویس پاسخ‌های قطعی.

در تمرین می‌توانی یک بازهٔ فرضی، مثلاً نیم دقیقه، برای یک مجموعهٔ کوتاه بگذاری و ببینی چه مقدار از نقشه را می‌سازی. این عدد بودجهٔ تمرین خودت است؛ مدت رسمی ثابت برای همهٔ سؤال‌ها یا قالب‌های آزمون نیست. در آزمون، از فرصت و دستور همان صفحه استفاده کن و اگر وقت کمتر بود، دستور و سؤال نزدیک‌تر را در اولویت بگذار.

مثال حل‌شدهٔ تألیفی؛ پیش‌خوانی متن، نه سنجش شنیدن

Look at the next three questions before the recording.

1. Opening time: ____ . 2. Meeting place: ____ . 3. Reason for the change: ____ .

این سه سؤال را بدون شنیدن چگونه نقشه‌برداری می‌کنی؟

به ترتیب زمان، مکان و دلیل تغییر را دنبال می‌کنم؛ پاسخ دقیق هیچ‌کدام هنوز معلوم نیست.

برچسب‌های place, time و reason مسیر نگاه را روشن می‌کنند. چون صدا پخش نشده، هیچ عدد، مکان یا دلیل مشخصی را نمی‌توانی ثبت کنی.

- محدودهٔ همان مجموعه و دستور آن را اول پیدا کن.
- شکل سؤال‌ها و ترتیبشان را پیش از خواندن عمیق ببین.
- زمان‌بندی تمرین را با فرصت واقعی آزمون یکی ندان.

پیش از صدا فقط سؤال‌های همین مجموعه را مرور کن: دستور، جابجایی‌ها و تفاوت گزینه‌ها؛ هنگام پخش با سؤال فعلی بمان.

دستور همین مجموعه و سقف وازۀ جابجایی‌ها

نمونهٔ تألیفی محدودهٔ فعلی: Cost: £__ per person; Tour starts at __; دلیل دیر بازشدن موزه: جلسهٔ کارکنان، تعمیرات یا نمایشگاه تازه

شروع صدا: سؤال فعلی را دنبال کن

۲. نشانه‌هایی انتخاب کن که جای سؤال را یادآوری کنند

در پیش‌خوانی، همهٔ واژه‌ها ارزش علامت‌گذاری یکسان ندارند. نام یک مکان، عنوانِ فعالیت، شمارهٔ سؤال یا تفاوتِ دو گزینه می‌تواند هنگام پخش به بازگشتِ نگاهت کمک کند. زیر چند نشانهٔ محدود خط بکش؛ اگر تمام جمله را رنگی کنی، دیگر نشانه‌ای برای پیدا کردنِ جای فعلی نمی‌ماند.

نشانه نیز تضمینِ تکرارِ لفظی نیست. یک عدد ممکن است به شکلِ واژه گفته شود، نامِ مکان می‌تواند در عبارتِ طولانی‌تری بیاید و عبارتِ سؤال ممکن است با paraphrase بیان شود. برای نمونه، «opening time» در صدا ممکن است با «doors open» توضیح داده شود. پس دنبال رابطهٔ معنایی بگرد، نه فقط همان شکلِ حروف.

در سؤال چندگزینه‌ای، فرقِ گزینه‌ها را علامت بزن. اگر سه گزینه همه نامِ اتاق‌اند، نام‌ها به‌تنهایی تصمیم را نمی‌گیرند؛ شاید گوینده دو اتاق را رد و یکی را تأیید کند. پیش از پخش بین سؤال «محل نخست» را می‌خواهد یا «محل نهایی» را. این فرق تعیین می‌کند کدام بخشِ گفت‌وگو شاهدِ پاسخ است.

مثال حل‌شدهٔ تألیفی؛ پیش‌خوانیِ متن، نه سنجش شنیدن

Choose the place finally selected.

A. North Room B. Garden Hall C. Studio Two

پیش از صدا کدام بخشِ دستور و گزینه‌ها را علامت می‌زنی؟

واژهٔ finally و تفاوتِ سه مکان را علامت می‌زنم؛ هنوز هیچ گزینه‌ای را انتخاب نمی‌کنم.

finally می‌گویم اگر گوینده مکانی را عوض کرد، تصمیم نهایی مهم است. نامِ گزینه‌ها محل‌های ممکن‌اند، اما تا صدا را نشنوی معلوم نیست کدام تأیید شده است.

- دو یا سه نشانهٔ مفید کافی است؛ همهٔ واژه‌ها را علامت نزن.
- نشانه ممکن است در صدا با بیان دیگری بیاید.
- در گزینه‌ها رابطهٔ سؤال و تفاوتِ پاسخ‌ها را پیدا کن.

۳. نوع اطلاعات را حدس بزن، پاسخ را نه

جای خالی و واژه‌های اطرافش می‌توانند درباره نوع پاسخ سرخ بدهند. «Price: £___» معمولاً عدد قیمت می‌خواهد؛ «Contact person: ___» احتمالاً نام می‌خواهد. این مثال قیمت عمداً با نشانه پول ساخته شده است، نه با نشانه پول برای سؤال مکان. چنین سرخی دایره توجه را محدود می‌کند، اما خود عدد یا نام را به تو نمی‌گوید.

برای تکمیل جمله، دستور محدودیت واژه را همراه دستور زبان بخوان. «The tour begins at ___» می‌تواند زمان یا مکان بخواند؛ عنوان بخش و جمله‌های اطراف شاید آن را روشن‌تر کنند. اگر هنوز دو احتمال داری، هر دو را باز نگه دار. قفل کردن زود هنگام روی یک نوع پاسخ باعث می‌شود اطلاعات واقعی صدا را نادیده بگیری.

در نمونه چندگزینه‌ای، پیش‌بینی خوب این نیست که «گزینه B درست است». پیش‌بینی خوب این است که بدانی باید به دلیل انتخاب، تغییر نظر یا مقایسه گزینه‌ها گوش بدهی. بعد از پخش، پاسخ را فقط وقتی ثبت کن که شاهد شنیده‌شده با معنای سؤال بخواند. حدس پیش از صدا حتی اگر تصادفاً درست باشد، شاهد نیست.

- از نشانه سؤال، نوع اطلاعات را به صورت احتمالی پیش‌بینی کن.
- دو احتمال معقول را تا شنیدن باز بگذار.
- پاسخ دقیق باید از صدای واقعی بیاید.

۴. با شروع صدا، نقشه را به روز کن

وقتی ضبط شروع شد، چشم را روی سؤال فعلی نگه دار و با ترتیب گفت‌وگو جلو برو. اگر نشانه‌ای که علامت زده‌ای عیناً نیامد، به عبارت هم‌معنای آن توجه کن. اگر یک پاسخ را از دست دادی، علامت بزن و سراغ سؤال بعدی برو؛ ماندن روی جاخالی قبلی می‌تواند سرنخ بعدی را از تو بگیرد.

پس از تمرین، نقشه اولیه را با متن صدا مقایسه کن. کدام نشانه واقعاً کمک کرد؟ کدام واژه با بیان دیگری آمد؟ آیا نوع پاسخ را درست حدس زده بودی، اما مقدارش را اشتباه نوشتی؟ این سه پرسش نشان می‌دهد مشکل در پیش‌خوانی بوده یا در شنیدن و ثبت پاسخ.

نوبت بعد یک مجموعه تازه انتخاب کن. برای پیش‌خوانی فقط سه اقدام انجام بده: دستور را بخوان، شکل سؤال‌ها را ببین و برای یکی دو سؤال نزدیک نشانه‌ای بگذار. سپس صدا را یک بار پخش کن و پاسخ‌ها را پیش از دیدن متن ثبت کن. اگر در تمرین نوشتاری خوب عمل کردی، هنوز برای قضاوت درباره لیسنینگ به همین مرحله صوتی نیاز داری.

- با صدا، نقشه اولیه را اصلاح کن.
- پاسخ از دست‌رفته را علامت بزن و با سؤال فعلی بمان.
- پس از تمرین، سود هر نشانه را با متن و کلید بسنج.

برگه تمرین · پرسش‌های ۱ تا ۳

این برگه فقط سؤال‌ها و موقعیت‌های نوشتاری تألیفی دارد. پیش از دیدن توضیح، برای هر مورد بنویس چه چیزی را علامت می‌زنی یا چه نوع پاسخی را انتظار داری. چون صدا ندارد، درستی پاسخ شنیداری را نمی‌سنجد.

A. Venue: ____ Hall.

B. Cost: £____ per person.

C. Choose the reason the museum opens late: A staff meeting / B repairs / C a new exhibition.

D. Tour starts at ____ .

E. Map label: entrance beside the café.

F. Questions 11–13 ask time, speaker, and final room.

۱. برای A، پیش از صدا چه نوع اطلاعاتی را انتظار داری و چه چیزی هنوز نامعلوم است؟

۲. در B کدام نشانه مهم است؟ آیا عدد قیمت را می‌توانی پیش از پخش ثبت کنی؟

۳. در C، پیش از صدا به چه رابطه‌ای در گزینه‌ها توجه می‌کنی؟

برگه تمرین · پرسش‌های ۴ تا ۶

این برگه فقط سؤال‌ها و موقعیت‌های نوشتاری تألیفی دارد. پیش از دیدن توضیح، برای هر مورد بنویس چه چیزی را علامت می‌زنی یا چه نوع پاسخی را انتظار داری. چون صدا ندارد، درستی پاسخ شنیداری را نمی‌سنجد.

A. Venue: ____ Hall.

B. Cost: £____ per person.

C. Choose the reason the museum opens late: A staff meeting / B repairs / C a new exhibition.

D. Tour starts at ____ .

E. Map label: entrance beside the café.

F. Questions 11–13 ask time, speaker, and final room.

۴. در D، «starts at» به تنهایی کدام دو نوع پاسخ را ممکن می‌گذارد؟

۵. در E، عبارت «entrance beside the café» را می‌بینی. کدام دو نشانه مکانی را برای پیگیری راهنمایی گوینده به عنوان مرجع نگه می‌داری؟

۶. در F، چه نقشه کوتاهی برای سؤال‌های ۱۱ تا ۱۳ می‌سازی؟

هیچ‌کدام از این شش موقعیت فایل صوتی ندارد؛ این‌ها تمرین چشم و تصمیم پیش از پخش‌اند.

پاسخ‌های توضیح‌دار ۱۰ تا ۳

اول پاسخ خودت را ثبت کن، سپس دلیل هر تصمیم را بخوان.

پاسخ 1

احتمالاً نام یا بخشِ نخستِ نامِ سالن؛ خودِ نام هنوز نامعلوم است.
Hall پس از جای خالی آمده و نوع اطلاعات را محدود می‌کند. بدون صدا نمی‌توان نام واقعی را نوشت.

پاسخ 2

£ و per person نشانهٔ قیمت‌اند؛ عددِ دقیق معلوم نیست.
نشانهٔ پول برای سؤالِ هزینه معتبر است. اگر صدا مبلغی متفاوت یا اصلاح‌شده بدهد، همان را باید دنبال کنی.

پاسخ 3

باید علتِ دیر بازشدن را میان سه دلیلِ متفاوت تشخیص بدهم.
نامِ گزینه‌ها پاسخ را لو نمی‌دهد؛ سؤال «reason» می‌خواهد و باید شاهدِ دلیل را از صدا بگیری.

پاسخ‌های توضیح‌دار ۴۰ تا ۶

پاسخ 4

زمان یا مکان، بسته به بافتِ سؤال.

حرفِ اضافهٔ at به‌تنهایی پاسخ را قطعی نمی‌کند. عنوان و جمله‌های اطراف، و در نهایت صدا، ابهام را رفع می‌کنند.

پاسخ 5

ورودی و کافه را به‌عنوان دو مرجع مکانی نگه می‌دارم.

beside رابطهٔ این دو مکان را نشان می‌دهد. این عبارت برای آماده‌کردنِ توجهِ توسّط؛ پاسخِ نهاییِ سؤالِ واقعی به دستور و راهنمایی شنیده‌شده بستگی دارد.

پاسخ 6

به‌ترتیب زمان، گوینده و اتاقِ نهایی را دنبال می‌کنم.

ترتیبِ خواسته‌ها را از برگه می‌گیری. مقدار زمان، هویتِ گوینده و اتاقِ نهایی هنوز به صدا وابسته‌اند.

هیچ‌کدام از این شش موقعیت فایل صوتی ندارد؛ این‌ها تمرینِ چشم و تصمیمِ پیش از پخش‌اند.

انتقال به شنیدن واقعی

از نمونه‌سؤال‌های رسمی IELTS Academic دو فایل Listening ندیده انتخاب کن. برای هر کدام اول محدوده، دستور، شکل سؤال و یک نشانه مفید را بنویس؛ صدا را یک بار پخش کن و پاسخ‌ها را پیش از دیدن متن ثبت کن.

نمونه‌سؤال‌های رسمی IELTS Academic

<https://ielts.org/take-a-test/preparation-resources/sample-test-questions/academic-test>

۷. در نمونه اول کدام نشانه پیش‌خوانی هنگام صدا واقعاً به تو کمک کرد و پاسخ نخستت چه بود؟

۸. در نمونه تازه دوم، کدام پیش‌بینی را عوض کردی و چرا؟

منبع رسمی را خودت پخش می‌کنی؛ فایل صوتی و کلید در این کتاب بازنشر نشده‌اند.

پاسخ‌های انتقال و مرور

کلید فعالیت‌های صوتی به سؤال و فایل انتخابی تو بستگی دارد؛ پاسخ نخست را با متن و کلید رسمی مقایسه کن.

پاسخ 7

پاسخ شخصی است؛ نشانه، پاسخ نخست و شاهد شنیداری را ثبت کن.
پس از دیدن متن مشخص کن نشانه عیناً آمده یا با عبارت دیگری بیان شده است. بدون فایل انتخابی کلید ثابتی برای این سؤال وجود ندارد.

پاسخ 8

پاسخ شخصی است؛ پیش‌بینی اولیه، داده شنیده‌شده و پاسخ اصلاح‌شده را بنویس.
پیش‌خوانی خوب اجازه می‌دهد شواهد صدا حدست را اصلاح کند. اگر فایل دوم را نشنیدی، از برگه نوشتاری درباره لیسنینگ نتیجه بگیر.

مرور یک‌نگاهی

محدوده: دستور و شماره سؤال‌های پیش رو را در فرصت همان مجموعه بخوان.
اسکن: شکل سؤال‌ها و ترتیب اطلاعات را ببین؛ ترجمه کامل را به بعد بگذار.
نشانه: چند نام، عدد یا تفاوت گزینه را علامت بزن؛ انتظار تکرار لفظی قطعی نداشته باش.
پیش‌بینی: نوع پاسخ را احتمالی حدس بزن؛ مقدار واقعی را از صدا بگیر.
زمان: بازه‌های تمرینی مثل نیم دقیقه فقط برای تمرین‌اند؛ زمان واقعی را از دستور آزمون بگیر.
بازبینی: بعد از تمرین، پاسخ نخست و سود نشانه‌ها را با متن و کلید بررسی کن.

منابع و مسیر بعدی

درس و تمرین تعاملی همین موضوع